

Brief-1, Jakarta, 12 februari

Het is nog net zo chaotisch als anderhalf jaar geleden. De schroothoop onderdelen in het midden is vervangen door een ordeloze hoop dozen, maar verder is er weinig veranderd. De handel in naaimachine-onderdelen floreert! Er staan voortdurend klanten, en een stuk of zes bedienden sloven zich uit om hun wensen te vervullen.



Wie de vorige keer, in 2010, heeft meegelezen, weet het misschien nog wel: de onmogelijk opdracht van Dineke om een paar wielen voor handnaaimachines te kopen, om de trapnaaimachines in Wanggemalo om te bouwen tot handbediende apparaten. Tot mijn grote verbazing wisten ze die in *no time* zonder mankeren uit de onoverzichtelijke winkelvoorraad tevoorschijn te halen. Nu ben ik even teruggegaan, omdat ik bij dat eerste bezoek geen fototoestel bij me had. De eigenaar begroet me vriendelijk; ik vertel hem de reden van mijn bezoek. Hij heeft er geen enkele moeite mee, integendeel, hij wil graag zelf ook even poseren. Intussen weet heel de klandizie wat die *Belanda* hier komt doen.

Donderdag ben ik hier in Jakarta aangekomen. De KLM had op het laatst twee passagiers de toegang tot het toestel moeten weigeren wegens overmatig drankgebruik. Dat was vermoedelijk de reden dat de stoel naast mij leeg bleef. Meer ruimte om te slapen! Heb dan ook een flinke ruk gemaakt, ongeveer van de Zwarte Zee tot boven de Golf van Bengalen.

Vrijdag meteen maar van start gegaan met mijn bezoeken. Dat werd een trip van 8 uur door Jakarta, van het ene adres naar het andere, en het verkeer werkte gelukkig aardig mee. Bij de uitgever BPK hoorde ik dat mijn boek nu bij de drukker ligt, en dat er een kleine kans was dat ik de eerste exemplaren woensdag zou kunnen krijgen. Voor mij reden om mijn vertrek uit te stellen van dinsdag naar donderdag. En nu maar hopen dat het lukt. Voor wie het niet meer weet: het gaat om het handboek over belijdenisgeschriften, waar ik de afgelopen jaren aan gewerkt heb. De tekst was in 2008 al aangeleverd, maar voordat alles gecorrigeerd en nagekeken is en voorzien van de nodige registers, ben je dus wel drie jaar verder!

Bij een andere uitgever, YKBK, heb ik de Indonesische vertaling van de dissertatie van ds. Jan Boersema aangeleverd, en het (Nederlandse) boekje van ds. Rob Visser over Hooglied, waar LITINDO ook mee bezig gaat.

Bij de bibliotheek van de oudste theologische opleiding in Indonesië, voer ik namens OLINDO (het samenwerkingsplatform van GZB, CGK, NGK, GerGem, Oikonomos en Litindo) een verkennend gesprek over *biblionics*: een project om theologische bronnen voor een bepaalde taal te digitaliseren en via internet beschikbaar te maken. Een uitgezondene van de GZB heeft in Thailand dat programma ontwikkeld en opgezet, en vroeg ons enige tijd geleden of dat misschien ook niet iets is voor Indonesië. Dat kan uiteraard niet zonder overleg en samenwerking met bibliotheken en uitgevers in Indonesië!

Bij de verschillende boekenwinkels koop ik een paar stapeltjes van de meest recente uitgaven van LITINDO; dat waren er in 2011 maar liefst 4 (en straks met die van mij erbij 5). Dat wordt straks naar Papua wel overwicht betalen, maar zonder die boeken mee te nemen kan ik daar ze natuurlijk niet presenteren.

Nu ik de vlucht naar Papua heb uitgesteld, heb ik hier wat meer tijd in Jakarta. Hoef ik de volgende dagen niet zo'n druk agenda af te werken als vrijdag! Moet nog verschillende mensen bezoeken, en daar kan ik dan ook wat meer de tijd voor nemen. Zo was ik gistermiddag en -avond bij Yusup en Warni; hij studeerde in Kampen). Goed om elkaar bij te praten. Goed ook om dat op een zaterdag te doen: het is maar zo'n 35 km, en ik deed het met de taxi over de tolgeweg in ruim een uur, maar door de week moet je daar al gauw het dubbele voor rekenen!

Vandaag was ik te gast bij Justin en Corrinne Koens. Corrinne is een dochter van rev. Henry Versteeg uit Canada, die destijds ongeveer tegelijk met ons op Papua begon. Corrinne haar gezin is nu al groter dan dat van Henry toen! Ze werken voor de MAF. Eén van de vele *missionary kids* die hier in de voetsporen van hun ouders treden.

Vanmorgen de dienst bijgewoond van de *Jakarta International Christian Fellowship*. Ging over *vertrouwen*. Geen *zelfvertrouwen*, maar vertrouwen op *Christus*. Niet wij kunnen het wel aan, maar Christus haalt ons er doorheen. Het is immers ook niet *ons* geloof, maar het geloof dat Christus ons *geeft*. En dat biedt hoop!

In dat vertrouwen kunnen we deze week weer rustig aan het werk. A Dieu!
Jaap



*So I lift my eyes to You, Lord
In Your strength will I break through, Lord
Touch me now, let Your love fell down on me
I know Your love dispels all my fears
Through the storm I will hold on, Lord
And by faith I will walk on, Lord
Then I'll see, beyond my calvary one day
And I will be complete in You*